

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 68/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie a bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný opravný prostriedok zaručeného v čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 23/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie a bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný opravný prostriedok zaručeného v čl. 13 dohovoru

postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 23/2007 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že: „Porušovateľ práv porušuje právo garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky; čl. 6 - právo na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prieťahov a čl. 13 - právo na účinný opravný prostriedok. Konanie 9 C 23/2007 sťažovateľ považuje za opravný prostriedok vo veci preskúmania machinácii so súdnym spisom na Krajskom súde v Bratislave sudkyňou P. a súdnou pracovníčkou S., keď sa preskúmaniu veci bráni predseda Krajského súdu, prokuratúra, polícia, keď odmietajú všetci čo len vypočuť sťažovateľa, taký majú strach z preukázania trestného činu sudkyne P. (...)

Sťažovateľ podal žalobu 9 C 23/2007 dňa 29. 01. 2007 na Okresnom súde Bratislava III.

Sťažovateľovi bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov uznesením dňa 28. 05. 2007.

Súd doručil dňa 02. 01. 2008 uznesenie 9 C 23/2007-73, ktorým sa domáha riadneho označenia odporcu. Sťažovateľ riadne označil odporcu a údaje, ktoré sú mu neprístupné musí zistiť súd.

Súd sa vyhráza, že keď nedoplní žalobca údaje, o ktorých vie sudca, že tieto z objektívnych dôvodov nemôže žalobca získať, odmietne podanie!!!!

(...) Súd už chce zmarit' aj toto opravné konanie.

Sťažovateľ podal sťažnosť predsedovi súdu na zbytočné prieťahy a požiadal o ich odstránenie dňa 03. 01. 2008.

Predseda súdu v zákonnej lehote na sťažnosť nereagoval. (...)

Sťažovateľ navrhuje petit:

Okresný súd Bratislava III porušuje základné práva MUDr. D. B. garantované čl. 46 ods. 1 čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 - právo na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prieťahov a čl. 13 - právo na účinný opravný prostriedok podľa medzinárodného dohovoru.

Okresný súd je povinný konať bez ďalších prieťahov a porušovaní práv a vec ukončiť v lehote 30 dní od dňa doručenia nálezu Ústavného súdu.

Okresný súd Bratislava III je povinný zaplatiť MUDr. D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia nálezu Ústavného súdu.

Okresný súd Bratislava III je povinný zaplatiť MUDr. D. B. sumu 100.000,- Sk v prípade nedodržania vyznačenej lehoty 30 dní rozhodnúť. Súd musí zaplatiť na požiadanie MUDr. D. B., ak požiada. (...)

Sťažovateľ žiada Ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie pred Ústavným súdom. Sťažovateľ je plne invalidný bez dôchodku, bez možnosti zárobku, žije na dlh, ktorý je vo výške viac ako 2 milióny korún (splatí satisfakciami Európskeho súdu), nemá peniaze na kópie o majetkových pomeroch, je obeťou štáto-mafiánov a predmetom brutálnej diskriminácie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05, I. ÚS 158/05, I. ÚS 213/05).

1. Predmetom sťažnosti je predovšetkým tvrdenie sťažovateľa, že postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 23/2007 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z príloh, ktoré sťažovateľ pripojil k predmetnej sťažnosti, vyplýva, že napadnuté konanie sa pred okresným súdom začalo 29. januára 2007, keď sťažovateľ podal návrh „o ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu“ proti „fyzickej osobe“ JUDr. I. Z., P., B. Sťažovateľ zároveň s podaním uvedeného žalobného návrhu požiadal aj o oslobodenie od súdnych poplatkov. Okresný súd uznesením č. k. 9 C 23/2007-66 z 28. mája 2007 sťažovateľovi priznal oslobodenie od súdneho poplatku. Uznesením č. k. 9 C 23/2007-73 zo 7. decembra 2007 ho okresný súd vyzval, aby v určenej lehote odstránil vady svojho podania a aby riadne označil odporcu v zmysle § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Na uvedenú výzvu sťažovateľ reagoval prípisom z 3. januára 2008.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ svojím postupom sám znemožnil okresnému súdu plynulo konať, pretože konanie v súlade s čl. 48 ods. 2 ústavy predpokladá tiež žalobný návrh, ktorý spĺňa zákonom ustanovené náležitosti, pričom v danom prípade tieto podmienky podľa okresného súdu splnené neboli (*mutatis mutandis* I. ÚS 128/03, I. ÚS 252/06).

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov

sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Postup okresného súdu v danej veci sa zjavne nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta aj porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru zrejme uznesením okresného súdu č. k. 9 C 23/2007-73 zo 7. decembra 2007, ktorým okresný súd vyzval sťažovateľa, aby odstránil vady svojho podania.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02, I. ÚS 90/03, I. ÚS 34/05).

Ústavný súd konštatuje, že proti namietanému porušeniu základných práv a slobôd sa sťažovateľ mohol domôcť ochrany využitím jemu dostupných a aj účinných prostriedkov nápravy. Z poučenia uvedeného uznesenia totiž vyplýva, že sťažovateľ mohol podať proti

tomuto rozhodnutiu odvolanie. Vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd teda nemá právomoc preskúmať napadnuté uznesenie okresného súdu. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

3. Sťažovateľ namietal aj porušenie svojho základného práva na účinný opravný prostriedok zaručený v čl. 13 dohovoru. Ústavný súd konštatuje, že zo skutočností, ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, nevyplýva žiadna možnosť porušenia uvedeného základného práva, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Sťažovateľovi súd neodoprel právo na účinný opravný prostriedok, preto bolo potrebné sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2008